

In gesprek met Christien Dries, Kees Boer en Reinoud de Boer

Kerkbeheer: bouwen aan iets dat groter is dan jezelf

**"Mijn
uitgangspunt
is: gebruik je
talenten waar
ze nodig zijn."**

Kees Boer (links)

Kerkbeheer roept bij velen nog altijd beelden op van cijfers, vergaderingen en verantwoordelijkheid achter de schermen. Maar achter dat beeld schuilt een andere werkelijkheid: die van betrokken mensen, persoonlijke verhalen en een diep gevoel van roeping. Wat drijft iemand om kerkrentmeester te worden? En wat maakt dat dit werk, vaak naast een druk leven, toch zoveel voldoening geeft? In dit artikel spreken we met drie (ouderling-) kerkrentmeesters die ieder op hun eigen manier laten zien hoe veelzijdig en betekenisvol dit werk is. Hun ervaringen bieden een frisse blik op kerkbeheer: als bezield, mensgericht en toekomstgericht werk.

Bijdragen aan de gemeenschap

Christien Dries (1989) is sinds een jaar voorzitter van het college van kerkrentmeesters van de Protestantse Gemeente Gramsbergen. Voor haar is kerkrentmeester zijn bijdragen aan een gemeenschap waar je je thuis voelt. "Kerk-zijn betekent vooral samen zijn en er voor elkaar zijn", legt ze uit. "Toen ik zelf in een moeilijke periode zat, heb ik mogen ervaren dat de kerk een plek is waar mensen naar elkaar omzien. Ik merkte dat er aan mij gedacht werd. Dat raakte me. Aan zo'n gemeenschap draag ik graag bij."

Toen ze later werd gevraagd als kerkrentmeester, voelde dat als een logische stap. "Ik zei weleens in de kerk: jullie hebben allemaal grijze haren en zoeken opvolgers ook vooral binnen jullie eigen leeftijdskring. Ik vind dat zonde, want de frisse blik van jongere mensen is juist nodig. Dus toen de vraag kwam, dacht ik: dan moet ik ook wel." Die frisse blik bracht ze meteen in de praktijk. Letterlijk: de vergadertafel werd anders neergezet, hiërarchie maakte plaats voor gelijkwaardigheid. "We hebben elkaar allemaal nodig en dan ben ik als voorzitter echt niet meer dan een ander. Ook de collegevergaderingen konden best wat efficiënter."

Opgroeien met kerkrentmeesterschap

Voor Reinoud de Boer (1976), kerkrentmeester in de Protestantse Gemeente Langweer, liep het anders. Hij groeide op met het kerkrentmeesterschap; zijn vader vervulde die rol. Vanuit zijn achtergrond in de accountancy werd hij al snel betrokken bij financiële controles. "Ik rolde er eigenlijk in", zegt hij nuchter. Maar gaandeweg ontdekte hij de breedte van het werk: van cijfers tot onderhoud, van personeelszaken tot begraafplaatsbeheer. "Het zijn veel meer facetten dan je van tevoren denkt."

De kerkelijke gemeente in Langweer is niet groot, het college van kerkrentmeesters bestaat uit twee personen. Reinoud vormt een team met Marten

Klaas. Iedere dinsdagochtend schuift hij bij hem aan op kantoor en bespreken ze de beheerszaken. "Niet met lange vergaderingen, maar met korte lijntjes. Dat werkt voor ons plezierig."

Talenten inzetten waar ze nodig zijn

Kees Boer (1959) was in de Bethlehemkerk in Papendrecht actief in het jeugdwerk en de muziekgroep en kwam in aanraking met het college van kerkrentmeesters toen hij hielp bij een concreet project: de vervanging van een geluidsinstallatie. "Dan merk je: hier kan ik iets betekenen." Toen hij vervolgens werd gevraagd als voorzitter van het college, was de stap snel gezet. "Mijn uitgangspunt is: gebruik je talenten waar ze nodig zijn."

"Kerk-zijn betekent vooral samen zijn en er voor elkaar zijn."

Christien Dries

Van de drie kerkrentmeesters in dit gesprek is Kees degene met de grijze haren, maar ook hij onderstreept de waarde van een divers college: "Ons college bestaat uit twee dertigers, een paar veertigers en een vijftiger." Lachend bestempelt hij zichzelf als de dinosaurus van het stel. "Ik vind het geweldig om te zien dat mensen in een team op hun plek terechtkomen", vertelt hij trots.

Meer dan cijfers en gebouwen

Wie denkt dat het werk van een kerkrentmeester vooral draait om begrotingen en onderhoud, heeft maar een deel van het verhaal. "Natuurlijk zijn die aspecten belangrijk, de cijfers moeten kloppen," zegt Kees, "maar het gaat om meer. Als kerkrentmeester draag ik bij aan het Koninkrijk van de Heer."

"Je maakt het mogelijk dat kerk-zijn kan gebeuren", vult Reinoud aan. "Dat mensen samenkomen, dat er aandacht is voor elkaar." Die verbinding zit soms in kleine dingen: een kaartje, een bezoek, een teken van medeleven. "Dat neem je

ook mee in je dagelijks leven." In Langweer geldt die verbinding nadrukkelijk niet alleen voor de kerkelijke gemeente, maar voor het hele dorp. Reinoud: "Dat noemen we hier in Friesland 'mienskip'. Kerk-zijn gaat veel breder dan de eigen gemeenschap. Je hebt ook een functie naar de omgeving om je heen."

Voor Christien zit de waarde van het kerkrentmeesterschap ook in het bouwen aan de toekomst. Ze pleit voor een kerk die meebeweegt met de tijd. "Niet alles hoeft op zondagochtend om tien uur plaats te vinden. We zoeken naar andere momenten en vormen die beter passen bij hoe mensen leven. Laat de kerk een open gebouw zijn, waar iedereen op eigen wijze het geloof kan belijden." Die zoektocht vraagt creativiteit én durf. "Maar juist dat maakt het zo mooi."

Zinvol werk in een veranderende context

Alle drie ervaren ze het kerkrentmeesterschap als zinvol, juist omdat het midden in de realiteit van vandaag staat. Teruglopende ledentallen, grote gebouwen, veranderende verwachtingen: het zijn uitdagingen die om visie vragen. "Je bent bezig met iets dat niet van jezelf is", zegt Kees. "Het is de kerk

van onze Heer. Dat helpt om ook met afstand te kijken. Je doet je werk zo goed mogelijk, maar je hoeft het niet alleen te dragen."

"We moeten kijken naar wat nog wél kan."

Reinoud de Boer

Reinoud ziet hoe samenwerking steeds belangrijker wordt. In zijn context betekent dat nauwer optrekken met buurgemeenten en flexibel omgaan met vormen van kerk-zijn. "We moeten kijken wat nog wél kan, en hoe we dat samen vormgeven." Christien herkent dit: "Het kan een uitdaging zijn om verschillende generaties en wensen bij elkaar te brengen. Soms schuurt dat, maar dat hoort erbij. Juist in die gesprekken leer je van elkaar. Je zoekt samen naar wat goed is voor de gemeente."

"Het is veel leuker dan het klinkt"

Een terugkerend thema in het gesprek is het imago van het kerkrentmeesterschap. "Het klinkt al snel zwaar en stoffig," zegt Christien eerlijk, "maar dat is het helemaal niet." Ze ziet het als een gemiste kans dat mensen daardoor afhaken. "Er

gebeurt zoveel moois, en je leert er zelf ook enorm van." Dat herkent ook Kees: "Je leert verantwoordelijkheid nemen, samenwerken, keuzes maken. Dat zijn waardevolle ervaringen, zeker ook voor jongere mensen die zoeken naar zingeving. Of je nu pastoraal medewerker bent, of iets met de jeugd doet, diaken bent of kerkrentmeester, je bent medeverantwoordelijk voor dat stukje wat aan jou toevertrouwd is." Het kerkrentmeesterschap biedt volgens hem een concrete manier om bij te dragen.

Doorgeven wat van waarde is

Christien, Kees en Reinoud hopen anderen te inspireren. Niet met een ideaalbeeld, maar met een eerlijk en herkenbaar verhaal. Christien: "Je hoeft het niet perfect te doen. Als je iets wilt bijdragen, is dat al genoeg." Ze hoopt dat anderen daardoor de stap durven zetten. "De kerk heeft mensen nodig en er is ruimte voor iedereen." Reinoud sluit zich daarbij aan, hij benadrukt dat je niet alles hoeft te kunnen of te weten. "Er is altijd wel iets dat bij je past." Dat maakt het werk laagdrempeliger dan vaak gedacht wordt. "Het gaat erom dat je je wilt inzetten."

Een levend verhaal

Wat deze drie kerkrentmeesters laten zien, is dat kerkbeheer geen statisch gegeven is. Het is levend, persoonlijk en voortdurend in beweging, gedragen door mensen met verschillende achtergronden, talenten en overtuigingen. Hun verhalen nodigen uit om anders te kijken: niet naar functies en structuren, maar naar de mensen daarachter. Naar hun betrokkenheid, hun creativiteit en hun verlangen om bij te dragen aan een gemeenschap. Of, zoals Christien het kernachtig zegt: "Je mag bouwen aan een kerk voor de toekomst."

Samen sterk voor de kerk - ook in jouw gemeente

De ervaringen van Christien, Kees en Reinoud laten zien wat kerkrentmeesterschap vandaag betekent: verantwoordelijkheid nemen voor gebouwen, mensen, geld en organisatie - met het oog op de toekomst van de kerk. Met de campagne 'Kerkrentmeesters: samen sterk voor de kerk' wil VKB Kerkrentmeesters dit werk zichtbaar maken en gemeenten helpen om nieuwe mensen te betrekken (lees meer op pagina 14).

Ga het gesprek aan in jouw gemeente, deel deze verhalen en ontdek hoe jouw gemeente (meer) kan bijdragen aan kerkbeheer dat toekomst heeft. Meer inspiratie (video's) en materialen (vergaderopeningen en opzet gemeenteavond) zijn te vinden op www.kerkrentmeester.nl/samensterk.

Beluister het gehele gesprek als Podcast #38